

Bryssel 5.12.2013
COM(2013) 860 final

2013/0416 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS
makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Tunisian tasavallalle

{SWD(2013) 498 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Tunisian talouteen ovat vaikuttaneet kielteisesti vuonna 2011 tapahtunutta vallankumousta seuranneet sisäiset levottomuudet, alueellinen epävakaus (erityisesti sota Libyassa) ja olosuhteiden heikkeneminen kansainvälisellä tasolla, erityisesti euroalueella, johon Tunisiassa on läheiset kauppa- ja talousyhteydet. Maan talous ajautui taantumaan vuonna 2011, ja huolimatta kohtuullisesta elpymisestä vuonna 2012, kun matkailu ja suorat ulkomaiset investoinnit kääntyivät kasvuun ja talouden toimeliaisuus lisääntyi, **makrotalouden tilanne on edelleen hyvin riskialtis**. Erityisesti julkinen talous ja maksutase ovat heikentyneet huomattavasti ja aiheuttaneet merkittäviä rahoitustarpeita.

Samanaikaisesti Tunisia on presidentti Ben Alin tultua syrjäytetyksi 14. tammikuuta 2011 ottamassa merkittäviä askeleita demokraattisten mekanismien luomisen suuntaan. Maassa on muun muassa järjestetty vapaat vaalit ja perustettu kansallinen perustuslakia säätävä kokous. Vaikka poliittinen siirtymävaihe ei ole sujunut ilman vaikeuksia ja epävakaita vaiheita, prosessin odotetaan johtavan uuden perustuslain hyväksymiseen ja uusien vaalien järjestämiseen vuoden 2014 ensimmäisellä puoliskolla.

Tähän liittyen Tunisian viranomaiset sopivat huhtikuun 2013 puolivälissä kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) kanssa **24-kuukautisesta 1,75 miljardin Yhdysvaltain dollarin valmiusluottojärjestelystä** (400 prosenttia kiintiöstä), ja IMF:n johtokunta hyväksyi sen kesäkuussa. Valmiusluottojärjestelyn tarkoituksena on tukea hallituksen talousuudistusohjelmaa, vähentää talouden heikkouksia ja edistää kestävä ja osallistavaa kasvua.

Tässä yhteydessä Tunisian hallitus pyysi 28. elokuuta 2013 **EU:lta 500 miljoonan euron makrotaloudellista rahoitusapua** ja siitä osan myöntämistä avustuksena (ks. liitteenä oleva pyyntöä koskeva kirje). Euroopan komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen **enintään 250 miljoonan euron** makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Tunisian tasavallalle. Rahoitusapu myönnettäisiin **keskipitkän ajan luottona**, eikä siihen suunnitella kuuluvaksi avustusosuutta, koska Tunisia ei täytä makrotaloudellisen rahoitusavun yhteydessä myönnettävien avustusten kriteerejä.

Ehdotetulla EU:n makrotaloudellisella rahoitusavulla autettaisiin Tunisiaa **kattamaan vuosina 2014–15 IMF:n ohjelman yhteydessä osa jäljellä olevista ulkoisista rahoitustarpeistaan, jotka ovat arviolta 3,0 miljardia Yhdysvaltain dollaria**. Rahoitusapu lievittäisi lyhyellä aikavälillä maksutaseen ja julkisen talouden heikkoja kohtia. Se myös tukisi IMF:n ja Maailmanpankin kanssa sovittuja sopeuttamis- ja uudistusohjelmia sekä EU:n budjettitukiohjelmien mukaisia uudistuksia (erityisesti kumppanuutta, uudistuksia ja osallistavaa kasvua tukevasta SPRING-ohjelmasta myönnettävä rahoitus valtiorakenteiden kehittämistä koskevaan sopimukseen kuuluvan talouden elvyttämisen tukiohjelman (*Programme d'Appui à la Relance*, PAR) mukaisille toimille).

Ehdotettu makrotaloudellinen rahoitusapu on yhdenmukainen G8-ryhmän Deauvillen kumppanuuteen liittyvän aloitteen ja Euroopan uuden naapuruuspolitiikan (ENP) suuntaviivojen tavoitteiden kanssa. Rahoitusapu osoittaisi alueen muille maille, että EU on valmis tukemaan taloudellisesti vaikeissa olosuhteissa olevia maita, jotka ovat ryhtyneet toteuttamaan poliittisia uudistuksia.

Komissio katsoo tässä yhteydessä, että poliittiset ja taloudelliset edellytykset ehdotetun suuruiselle ja tyyppiselle makrotaloudelliselle rahoitusavulle täyttyvät.

- **Yleinen tausta**

Tunisian talous ajautui vakavaan taantumaan vuonna 2011, jolloin talous supistui maan sisäisten poliittisten levottomuuksien ja Libyan konfliktin vuoksi 1,9 prosenttia. Tämän jälkeen vuonna 2012 alkoi kuitenkin epäedullisista kansainvälisistä ja maan sisäisistä olosuhteista huolimatta maltillinen elpyminen, jonka myötä **BKT:n reaalikasvu** kohentui pääasiassa matkailun ja suorien ulkomaisten investointien kasvun ansiosta noin 3,6 prosenttiin. Huolimatta siitä, että tuotantotoiminta piristyi lupaavasti ja matkailu lisääntyi vuoden 2013 puoliväliin mennessä, talouden toimeliaisuutta on jarruttanut poliittinen pattitilanne, EU:n (Tunisian tärkeimmän kauppakumppanin) ja kehittyvien talouksien ennakoitua hitaampi kasvuvauhti sekä heikko sato. IMF tarkisti äskettäin vuoden 2013 BKT-kasvuennustettaan 4 prosentista 3 prosenttiin. Myös vuoden 2014 kasvuennustetta on tarkistettu alaspäin, 4,5 prosentista 3,7 prosenttiin, ja riskit painottuvat maan poliittisen tilanteen vuoksi voimakkaasti huonomman kehityksen suuntaan.

Työttömyys on maassa edelleen keskeinen ongelma, sillä työttömyysaste oli kesäkuun 2013 lopussa 15,9 prosenttia, kun se ennen vallankumousta oli 13,5 prosenttia. Se on erityisen korkea nuorten ja naisten keskuudessa. Vuoden 2012 alusta lähtien on vallinnut **inflaatiopaineita**, joiden pääasiallisina taustatekijöinä ovat säänneltyjen energianhintojen korotukset ja elintarvikkeiden hinnannousu. Inflaatio on kuitenkin syyskuuhun mennessä pudonnut takaisin 5,7 prosenttiin (ja pohjainflaatio 4,4 prosenttiin), ja sen odotetaan pysyttelevän suunnilleen tuolla tasolla.

Rahapolitiikka oli myötäilevää vuoden 2011 aikana ja vuoden 2012 ensimmäisinä kuukausina, mikä johtui suuresta tuotantokuilusta ja melko vakaasta pohjainflaatiosta. Inflaation alettua kiihtyä ja ulkoisen tasapainon ja julkisen talouden rahoitusaseman huononnettua Tunisian keskuspankki toteutti eräitä tiukennuksia nostaen viitekorkoaan 50 peruspisteellä elokuusta 2012 alkaen (4 prosenttiin).

Julkisen talouden osalta IMF:n ohjelmassa suunniteltiin vuodeksi 2013 maltillista julkisen talouden sopeuttamista siten, että julkisen talouden alijäämän kasvu pyritäisiin pitämään 7,3 prosentissa suhteessa BKT:hen, mikä vastaisi suurin piirtein suunnitellun pankkien pääomittamisen ja maksurästien maksamisen kustannuksia. Viimeaikaiset suuntaukset viittaavat kuitenkin siihen, että ilman uusia toimia julkisen talouden alijäämä kasvaa huomattavasti (alijäämän ennakoidaan nyt kasvavan 8,4 prosenttiin suhteessa BKT:hen, ellei korjaavia toimenpiteitä toteuteta). Julkisen talouden alijäämän heikkenemistä vuonna 2013 tasoittaa odotettavasti viime vuoden tapaan **julkisten investointien** alhaisempi toteutusaste.

IMF kehottaa noin 2 prosenttiyksikön lisäsopeutukseen suhteessa BKT:hen vuonna 2014, jotta päästäisiin ohjelman mukaiseen 6,4 prosentin alijäämätavoitteeseen suhteessa BKT:hen. Korjaaviin toimenpiteisiin kuuluu todennäköisesti energiatariffien mukauttaminen samalla kun kehitetään paremmin kohdennettu sosiaalinen turvaverkko, lisätään julkisen sektorin palkkamenojen valvontaa (niiden osuus on noin 13 prosenttia BKT:sta ja 60 prosenttia tuloista), korotetaan valmisteveroja ja lisätään toimenpiteitä julkisten menojen tehokkuuden parantamiseksi. Lisäksi rahoitussektorin pääomittamistarpeiden olisi oltava lainsäädännössä asianmukaisesti budjetoituja.

Julkisen talouden velka oli vuonna 2012 edelleen 44 prosenttia suhteessa BKT:hen, mutta sen ennustetaan kasvavan tämän vuoden loppuun mennessä hiukan, 45,3 prosenttiin suhteessa BKT:hen, ja kohoavan vuonna 2014 huippulukemiin, 49,5 prosenttiin suhteessa BKT:hen. Velanhoito säilyy kohtuullisella 6 prosentin tasolla kokonaismenoista.

Koko vuoden 2012 jatkunut kasvun elpyminen tilanteessa, jossa maailmanlaajuinen (erityisesti EU:n) kysyntä oli vähäistä ja hyödykkeiden hinnat säilyivät korkeina, johti

osaltaan **vaihtotaseen alijäämän** kasvamiseen 8,1 prosenttiin suhteessa BKT:hen. Alijäämä on kasvanut vuoden 2013 aikana entisestään, ja viimeisimpien ennusteiden mukaan se heikkenee 8,3 prosenttiin suhteessa BKT:hen, kun IMF:n ohjelmassa tavoitteeksi on asetettu 7,5 prosenttia suhteessa BKT:hen. Lisäksi suoria ulkomaisia investointeja on vuonna 2013 tehty toistaiseksi noin 40 prosenttia vähemmän kuin IMF:n ohjelmassa alun perin oletettiin. Myös virallisen avun maksuja on suoritettu selvästi ohjelmassa oletettua vähemmän. Näiden rahoitusvajausten ja suunniteltua korkeamman vaihtotaseen alijäämän vuoksi Tunisialla on merkittävä maksutaseen vaje (noin 750 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria) vuonna 2013, vaikka Qatarista mahdollisesti saatava laina saattaa auttaa supistamaan sitä. IMF odottaa tämän vajauksen tulevan katettua valuuttavarannon pienentyessä 600 miljoonalla Yhdysvaltain dollarilla verrattuna alkuperäisiin ohjelmassa asetettuihin tavoitteisiin ja julkisten investointien supistuessa edelleen (kyseisiin investointeihin sisältyy suuri tuontiosuus).

Virallinen valuuttavaranto elpyi vuonna 2012 osittain, mutta alkuvuodesta 2013 se alkoi jälleen heikentyä nopeasti. Lokakuun 2013 lopulla varanto oli 6,9 miljardia Yhdysvaltain dollaria, mikä kattaa ainoastaan 104 päivän tuonnin. Varannon uskotaan olevan vuoden 2013 lopussa 7,5 miljardia Yhdysvaltain dollaria, mikä merkitsee 1,1 miljardin dollarin vähennystä vuoden 2013 aikana. Alun perin tavoitteena oli 400 miljoonan Yhdysvaltain dollarin kasvu vuoden aikana. Tunisian dinaarin arvo on alentunut nimellisen efektiivisen kurssin perusteella vallankumouksen jälkeen noin 12 prosenttia ja vuoden 2013 alun jälkeen noin 6 prosenttia.

Vuoden 2011 kriisi vaikutti kielteisesti useisiin tärkeimpiin pankkeihin, erityisesti julkisiin pankkeihin, jotka olivat alttiimpia kriisistä pahasti kärsineen matkailusektorin vaikutuksille. Tämä johti siihen, että Tunisian keskuspankki tarjosi vuoden 2012 aikana huomattavasti likviditeettiä liikepankeille auttaakseen niitä kattamaan jälleenrahoitustarpeensa. Näitä likviditeetinlisäyksiä ollaan kuitenkin nyt vähittäin purkamassa. Viranomaisen tarkoituksena on IMF:n kanssa sovitun ohjelman yhteydessä edetä kriisin vaikutusten kohteena olleiden pankkien pääomittamisen ja tervehtyttämisen saralla.

Sen lisäksi, että pankkijärjestelmää on järjesteltävä uudelleen ja lujitettava, keskeisinä rakenneuudistushaasteina on myös työttömyyden vähentäminen ja (erityisesti naisten) työvoimaosuuden nostaminen sekä tulo- ja alueellisten erojen supistaminen. Lisäksi olisi vähennettävä liiallista tukeutumista rannikolle sijoittautuneen alhaisen lisäarvon vientiteollisuuden kehitykseen sekä uudistettava tehotonta hintatukijärjestelmää ja lujitettava sosiaalista turvaverkkoa.

Kuten edellä todetaan, IMF:n johtokunta hyväksyi 7. kesäkuuta 2013 Tunisialle myönnettävän kaksivuotisen 1,75 miljardin Yhdysvaltain dollarin valmiusluottojärjestelyn (400 prosenttia Tunisian kiintiöstä). IMF:n ohjelman tärkeimmät tavoitteet ovat seuraavat: i) säilyttää makrotaloudellinen vakaus, osittain toteuttamalla rakenteellisia uudistuksia ja pankkien valikoivaa pääomittamista, ii) tukea osallistavaa kasvua, iii) vähentää ulkoista haavoittuvuutta ja iv) lujittaa investoijien ja avunantajien luottamusta maata kohtaan.

Tarkistetut ennusteet viittaavat merkittäviin maksutasetarpeisiin vuosina 2014–2015, ja ulkoisen rahoitusvajauksen kokonaismäärän arvioidaan olevan 4,4 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Tämä rahoitusvaje johtuu yleisesti ottaen kahdesta tekijästä: jatkuvasti suuri vaihtotaseen alijäämä sekä tarve kasvattaa valuuttavarantoa vuosina 2014–2015. Valmiusluottojärjestelystä ja Maailmanpankin kehitysapulainasta saatavasta rahoituksesta huolimatta Tunisialla on kyseisen ajanjakson aikana vielä 3,0 miljardin dollarin ulkoinen rahoitusvaje. Ehdotettu EU:n makrotaloudellinen rahoitusapu kattaisi noin 10,8 prosenttia jäljelle jäävästä vuosien 2014–2015 ulkoisesta rahoitusvajeesta.

- **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

Ei ole

- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

EU pyrkii kehittämään läheiset suhteet Tunisiaan ja tukemaan maan taloudellisia ja poliittisia uudistuksia. Tunisiaasta tuli vuonna 1995 ensimmäinen eteläisen Välimeren maa, joka allekirjoitti assosiaatiosopimuksen EU:n kanssa. Tämä sopimus on edelleen kahdenvälisen yhteistyön oikeusperusta. Kahdenväliset suhteet ovat lujittuneet entisestään EU:n harjoittaman Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP) myötä, minkä osana on hyväksytty ENP:n viisivuotiset toimintaohjelmat, joissa vahvistetaan yhteistyön strategiset tavoitteet. Viimeisin toimintaohjelma kattaa vuodet 2013–2017. Tunisia on myös Välimeren unionin jäsen. Maalla on merkittävät taloudelliset siteet EU:hun. EU on Tunisian tärkein kauppakumppani. Vuonna 2012 Tunisian tuonnista 59,3 prosenttia oli peräisin EU:sta ja viennistä 68,1 prosenttia suuntautui EU:hun. Lisäksi Tunisia on laajasti riippuvainen EU:sta suorien ulkomaisten investointien ja muiden rahavirtojen, rahalähetysten ja matkailutulujen osalta. Tunisia sai teollisuustuotteiden tullien poistamisen päätökseen vuonna 2008, jolloin siitä tuli ensimmäinen Välimeren maa, joka teki vapaakauppasopimuksen EU:n kanssa. EU on tarjonnut Tunisialle mahdollisuutta neuvotella pitkälle menevästä ja laaja-alaisesta vapaakauppasopimuksesta. Tavoitteena on antaa Tunisialle täysimääräinen pääsy EU:n sisämarkkinoille, mutta neuvotteluja ei ole vielä aloitettu.

EU:n makrotaloudellinen rahoitusapu täydentäisi ENPI- ja SPRING-ohjelmien kautta käyttöön saatuja yhteensä 445 miljoonan euron avustuksia, ja erityisesti PAR III -pakettiin (johon EU osallistuu) kuuluvia ehtoja. Näiden kahden ohjelman täytäntöönpanon yhteydessä huolehditaan niiden välisestä tiiviistä koordinoinnista, sillä ne ovat toisiaan täydentäviä ja vahvistavia. Kun suunnitellulla makrotaloudellisella rahoitusavulla annetaan lyhyen aikavälin maksutasetukea, valtiotukien kehittämistä koskevalla sopimuksella puolestaan tuetaan demokratiakehityksen loppuunsaattamista taloudellisen ja poliittisen ohjauksen kautta. EU:n makrotaloudellisella rahoitusavulla tuettaisiin Tunisian viranomaisten pyrkimyksiä luoda asianmukainen kehys makrotalouspolitiikan uudistuksia ja rakenneuudistuksia varten ja lisättäisiin näin EU:n muiden rahoitusvälineidensä puitteissa toteuttamien toimien lisäarvoa ja tehokkuutta. Lisäksi rahoitusapu parantaisi kansainvälisen avunantajayhteisön kriisin jälkeen sopiman rahoitustukipaketin kokonaistehokkuutta täydentämällä kansainvälisten rahoituslaitosten, kahdenvälisen tuenantajien ja EU:n muiden rahoituslaitosten myöntämiä resursseja.

Vaikka Tunisian etenemiseen kohti täyttä demokratiaa liittyy vaikeuksia ja edelleen huomattavia epävarmuustekijöitä, maa on ottanut merkittäviä askeleita kohti poliittisia uudistuksia tavoitteenaan lujittaa demokraattisia toimielimiä ja mekanismeja, kuten parlamentaarista monipuoluejärjestelmää, oikeusvaltioperiaatetta ja ihmisoikeuksien kunnioittamista. Maassa on myös suunnitteilla talouden uudistusohjelma, jonka tarkoituksena on luoda perusta kestäväälle, työllisyyttä luovalle ja oikeudenmukaiselle kasvumallille.

Makrotaloudellista rahoitusapua koskeva ehdotus vastaa EU:n sitoumusta tukea Tunisian taloudellista ja poliittista siirtymävaihetta. Se myös vastaa sanamuodoltaan Kirgisian tasavallalle ja Jordanian hašemiittiselle kuningaskunnalle myönnettävää makrotaloudellista rahoitusapua koskevia päätöksiä¹. Kuten tähän asiakirjaan liittyvässä komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa todetaan, komission ehdotus on erityisesti poikkeuksellisuutta,

¹ Päätös N:o 1025/2013/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Kirgisian tasavallalle; päätösluonnos makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Jordanian hašemiittiselle kuningaskunnalle, suunnitellaan annettavaksi joulukuussa 2013.

poliittisten ehtojen täyttymistä, täydentävyyttä, ehdollisuutta ja talouskuria koskevien periaatteiden mukainen.

Komissio aikoo jatkaa makrotaloudellisen rahoitusapuoperaation voimassaoloaikana näiden kriteerien täyttymisen seuranta- ja arviointia. Lisäksi komission yksiköt arvioivat poliittisten ehtojen täyttymistä tiiviissä yhteistyössä Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

• Intressitahojen kuuleminen

Makrotaloudellinen rahoitusapu on olennainen osa Tunisian talouden vakautukseen myönnettävää kansainvälistä tukea. Laatiessaan tätä rahoitusapua koskevaa ehdotusta komission yksiköt ovat kuulleet IMF:ää ja Maailmanpankkia, jotka ovat jo ottaneet käyttöön mittavat rahoitusohjelmat. Komissio on myös ollut säännöllisesti yhteydessä Tunisian viranomaisiin.

• Asiantuntijatiedon käyttö

Komissio tekee joulukuun 2013 aikana ulkopuolisten asiantuntijoiden avustuksella operatiivisen arvioinnin, jossa tarkastellaan Tunisian julkisten rahoitusketjujen ja hallinnollisten menettelyiden laatua ja luotettavuutta.

• Vaikutusten arviointi

Makrotaloudellisella rahoitusavulla sekä siihen liitettyllä talouden sopeutus- ja uudistusohjelmalla helpotetaan Tunisian lyhyen aikavälin rahoitustarpeita ja tuetaan toimenpiteitä, joilla pyritään vahvistamaan maksutasetta ja julkisen talouden rahoitusasemaa sekä vauhdittamaan kestävästä kasvusta IMF:n kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti. Sillä voidaan erityisesti parantaa julkisen talouden hoidon tehokkuutta ja läpinäkyvyyttä, edistää julkisen talouden uudistuksia, joilla tehostetaan veronkantoa ja lisätään verojärjestelmän progressiivisuutta, tukea käynnissä olevia toimia, joilla parannetaan sosiaalista turvaverkostoa, edistää työmarkkinuudistuksia, joilla vähennetään työttömyyttä ja saadaan erityisesti lisää naisia työmarkkinoille, ja edistää kaupan ja investointien sääntely-ympäristöä parantavien toimenpiteiden toteuttamista.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

• Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Euroopan unioni myöntää Tunisialle makrotaloudellista rahoitusapua yhteensä enintään 250 miljoonaa euroa keskipitkän ajan lainana. Rahoitusavun tavoitteet ovat seuraavat: i) edistää osaltaan vuosina 2014–15 Tunisian jäljellä olevien ulkoisten rahoitustarpeiden kattamista, jotka komissio on määrittänyt IMF:n tekemien arvioiden perusteella; ii) tukea julkisen talouden tervehtyttämistä ja ulkoista vakauttamista IMF:n ohjelman yhteydessä; iii) helpottaa Tunisian viranomaisten toimia niiden pyrkiessä toteuttamaan EU:n ja Tunisian väliseen ENP:n toimintaohjelmaan sisältyviä toimenpiteitä ja kannustaa niiden toteuttamiseen, ja iv) tukea rakenneuudistuksia, joilla pyritään parantamaan yleisesti makrotalouden hallinnointia, lujittamaan talouden hallintaa ja läpinäkyvyyttä sekä parantamaan kestävästä kasvun edellytyksiä.

Rahoitusapu on tarkoitettu maksaa kolmena lainaeränä. Ensimmäisen erän (90 miljoonaa euroa) maksamisen odotetaan ajoittuvan vuoden 2014 puoliväliin. Toinen erä (80 miljoonaa euroa), jonka ehdoksi on asetettu tiettyjen toimenpiteiden toteuttaminen, voitaisiin maksaa vuoden 2014 loppupuolella. Kolmas ja viimeinen erä (80 miljoonaa euroa) voitaisiin asettaa käyttöön vuoden 2015 alkupuoliskolla sillä edellytyksellä, että toimenpiteet on toteutettu. Rahoitusapua hallinnoi komissio, ja siihen sovelletaan EU:n varainhoitoasetuksen mukaisia petosten torjuntaa ja muita väärinkäytöksiä koskevia erityissäännöksiä.

Kuten makrotaloudellisen rahoitusavun yhteydessä yleensä, maksujen suorittamisen ehtona on, että IMF:n rahoitusjärjestelyn (valmiusluottojärjestely) puitteissa suoritettavien ohjelmien tarkastelujen tulokset ovat myönteiset. Lisäksi komissio ja Tunisian viranomaiset laativat yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa sovitaan tietyistä rakenteellisista uudistustoimenpiteistä. Komission tavoitteena ovat rakenneuudistukset, joilla pyritään parantamaan makrotalouden hallinnon yleistä laatua ja kestävän kasvun edellytyksiä (tavoitteena esim. julkisen talouden hoidon läpinäkyvyys ja tehokkuus, julkisen talouden uudistaminen, sosiaalista turvaverkostoa parantavat uudistukset, työmarkkinauudistukset sekä uudistukset, joilla parannetaan kaupan ja investointien sääntely-ympäristöä).

Päätös maksaa ehdotettu makrotaloudellinen rahoitusapu kokonaisuudessaan lainoina perustuu Tunisian kehitystasoon (mitattuna henkeä kohti lasketuilla tuloilla) ja velkaindikaattoreihin. Se on myös yhdenmukainen Maailmanpankin ja IMF:n Tunisian kanssa toteuttamien järjestelyjen kanssa. Tunisia ei täytä edellytyksiä, jotka on asetettu edullisin ehdoin myönnettävälle Kansainvälisen kehitysjärjestön tai IMF:n köyhyysvähentämis- ja talouskasvurahaston rahoitukselle.

- **Oikeusperusta**

Ehdotuksen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 212 artikla.

- **Toissijaisuusperiaate**

Koska jäsenvaltiot eivät voi yksin riittävällä tavalla saavuttaa ehdotuksen tavoitteita, jotka liittyvät Tunisian makrotalouden lyhyen aikavälin vakauden palauttamiseen, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin Euroopan unionin tasolla, ehdotukseen sovelletaan toissijaisuusperiaatetta. Pääasiallisia syitä ovat kansallisen tason budjettirajoitteet ja tarve avunantajien toiminnan tiiviiseen koordinointiin tuen ja sen tehokkuuden maksimoimiseksi.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen: siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen makrotalouden lyhyen aikavälin vakautta koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi.

Kuten komissio on todennut valmiusluottojärjestelyn yhteydessä laadittujen IMF:n arvioiden perusteella, avun määrä kattaa 10,8 prosenttia jäljellä olevasta vuosien 2014–2015 rahoitusvajeesta. EU:n osuus katsotaan asianmukaiseksi, kun otetaan huomioon apu, jonka muut kahden- ja monenväliset avun- ja luotonantajat ovat luvanneet Tunisialle.

- **Sääntelytavan valinta**

Hankerahoitus tai tekninen apu ei soveltuisi tai riittäisi näiden makrotaloudellisten tavoitteiden saavuttamiseen. Tärkein lisäarvo, joka makrotaloudellisesta rahoitusavusta saadaan verrattuna muihin EU:n välineisiin, on se, että sillä helpotetaan ulkoista rahoitusrajoitetta ja edistetään makrotalouden vakaan kehityksen luomista – muun muassa parantamalla maksutaseen kestävyyttä ja talousarviotilannetta – ja asianmukaisen kehityksen tarjoamista rakenneuudistuksille. Makrotaloudellisella rahoitusavulla helpotetaan asianmukaisen makrotalouden ja rakennepolitiikan kokonaiskehityksen käyttöönottoa ja tehostetaan mahdollisesti sitä kautta toimia, joita Tunisiassa rahoitetaan EU:n muista, kapea-alaisemmista rahoitusvälineistä.

Ehdotettu ohjelma myös lujittaa maan hallituksen sitoutuneisuutta uudistusten toteutukseen ja suhteiden tiivistämiseen EU:n kanssa. Tämä tulos saavutetaan muun muassa asettamalla rahoitusavun maksamiselle asianmukaiset ehdot. Laajemmin tarkastellen ohjelma osoittaisi alueen muille maille, että EU on valmis tukemaan maita, jotka ovat ryhtyneet selkeästi edistämään poliittisia uudistuksia taloudellisesti vaikeissa olosuhteissa.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Suunniteltu rahoitusapu on tarkoitus antaa lainana. Se rahoitetaan lainalla, jonka komissio ottaa EU:n puolesta. Rahoitusavun talousarviokustannukset vastaavat määrää, joka on 9 prosenttia nostettujen lainojen määrästä ja joka maksetaan budjettikohdasta 01 03 06 (Takuurahaston rahoittaminen)² EU:n ulkoista lainanantoa varten tarkoitettuun takuurahastoon. Kun oletetaan, että ensimmäinen ja toinen lainaerä (yhteensä 170 miljoonaa euroa) maksetaan vuonna 2014 ja kolmas 80 miljoonan euron erä vuonna 2015, takuurahastoon suoritettavat maksut toteutuvat takuurahastomekanismin hallinnointisääntöjen mukaisesti vuosien 2016 ja 2017 talousarvioissa.

5. LISÄTIEDOT

- **Uudelleentarkastelu-, tarkistus- tai raukeamislauseke**

Ehdotus sisältää raukeamislausekkeen. Ehdotettu rahoitusapu on saatavilla kahden ja puolen vuoden ajan alkaen ensimmäisestä yhteisymmärryspöytäkirjan voimaantulon jälkeisestä päivästä.

² Budjettikohdasta 01 04 01 14 tulee vuoden 2014 talousarviossa budjettikohta 01 03 06.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Tunisian tasavallalle

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 212 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen³,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä⁴,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin, jäljempänä 'unioni', ja Tunisian tasavallan, jäljempänä 'Tunisia', suhteita kehitetään osana Euroopan naapuruuspolitiikkaa, jäljempänä myös 'ENP'. Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Tunisian välinen Euro–Välimeri-assosiaatiosopimus tuli voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1998. Tunisia saattoi tämän assosiaatiosopimuksen mukaisesti loppuun teollisuustuotteiden tullien poistamisen vuonna 2008, jolloin siitä tuli ensimmäinen Välimeren maa, joka muodosti vapaakauppa-alueen EU:n kanssa. Kahdenvälistä poliittista vuoropuhelua ja taloudellista yhteistyötä on sen jälkeen kehitetty ENP:n toimintaohjelmien yhteydessä, joista viimeisin on parhaillaan neuvoteltavana ja kattaisi vuodet 2013–2017.
- (2) Tunisian talouteen ovat vuoden 2010 lopusta vaikuttaneet voimakkaasti kotimaiset tapahtumat, jotka liittyvät arabikevääksi kutsuttuihin eteläisen Välimeren maiden tapahtumiin, sekä niitä seuranneet alueelliset levottomuudet erityisesti naapurimaassa Libyassa. Nämä tapahtumat ja maailmantalouden heikentyneet olosuhteet, erityisesti euroalueen (Tunisian tärkeimmän kauppa- ja talouskumppanin) taantuma, ovat vaikuttaneet hyvin kielteisesti Tunisian talouteen ja johtaneet kasvun hidastumiseen ja aiheuttaneet merkittäviä ulkoisia ja julkisen talouden rahoitusvajeita.
- (3) Presidentti Ben Ali syrjäytettiin 14 päivänä tammikuuta 2011, minkä jälkeen 23 päivänä lokakuuta 2011 järjestettiin Tunisian ensimmäiset vapaat ja demokraattiset vaalit. Siitä lähtien toiminnassa on ollut kansallinen perustuslakia säätävä kokous, ja vaikka poliittiseen siirtymävaiheeseen on liittynyt vaikeuksia, tärkeimmät poliittiset toimijat pyrkivät yhdessä toteuttamaan uudistuksia, joilla tuetaan täysin demokraattisen järjestelmän luomista.

³ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁴ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu... 2012, ja neuvoston päätös, annettu... 2012.

- (4) Unioni on arabikevään tapahtumien alusta alkaen ilmoittanut useaan otteeseen sitoutuvansa tukemaan Tunisiaa sen taloudellisessa ja poliittisessa uudistusprosessissa. Tämä sitoumus vahvistettiin unionin ja Tunisian välisen assosiaationeuvoston kokouksen päätelmissä marraskuussa 2012. Unionin taloudellinen tuki Tunisian uudistusprosessille on yhdenmukainen Euroopan naapuruuspolitiikan osana määritetyn eteläisen Välimeren alueella harjoitettavan toimintapolitiikan kanssa.
- (5) Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun olisi oltava poikkeuksellinen rahoitusväline, jolla myönnetään sitomatonta ja kohdentamatonta maksutasetukea avunsaajan kestävän ulkoisen rahoitusaseman palauttamiseksi, ja sillä olisi tuettava sellaisen toimenpideohjelman täytäntöönpanoa, joka sisältää määrätietoisia sopeuttamis- ja rakenneuudistustoimia, joilla on tarkoitus parantaa maksutaseasemaa erityisesti ohjelmakauden aikana, ja tehostettava unionin kanssa tehtyjen asiaankuuluvien sopimusten ja ohjelmien täytäntöönpanoa.
- (6) Tunisian viranomaiset ja Kansainvälinen valuuttarahasto, jäljempänä 'IMF', sopivat huhtikuussa 2013 IMF:n kolmivuotisesta 1 150 miljoonan erityisnosto-oikeuden suuruudesta muusta kuin ennaltavaraautuvasta valmiusluottojärjestelystä, jäljempänä 'IMF:n ohjelma', jolla tuetaan Tunisian talouden sopeutus- ja uudistusohjelmaa. IMF:n ohjelman tavoitteet ovat yhdenmukaisia unionin makrotaloudellisen rahoitusavun tarkoituksen eli lyhyen aikavälin maksutasevaikeuksien vähentämisen kanssa ja kyseisen rahoitusavun tavoitteena olevien tehokkaiden sopeuttamistoimien toteuttamisen kanssa.
- (7) Unioni on myöntänyt kaudeksi 2011–2013 osana säännönmukaista yhteistyöohjelmaansa 290 miljoonan euron avustukset, joilla tuetaan Tunisian poliittista ja taloudellista uudistusohjelmaa. Lisäksi Tunisialle on myönnetty vuosina 2011–2013 yhteensä 155 miljoonaa euroa kumppanuutta, uudistuksia ja osallistavaa kasvua tukevasta SPRING-ohjelmasta.
- (8) Tunisia pyysi elokuussa 2013 unionin makrotaloudellista rahoitusapua heikkenevän taloustilanteen ja heikkenevien talousnäkymien vuoksi.
- (9) Koska Tunisia kuuluu ENP:n piiriin, olisi katsottava, että sille voidaan myöntää unionin makrotaloudellista apua.
- (10) Tunisian maksutaseessa on IMF:n ja muiden monenvälisten laitosten käyttöön asettamien varojen jälkeen edelleen huomattava ulkoinen rahoitusvaje, joten Tunisialle annettavaa unionin makrotaloudellista rahoitusapua, jäljempänä 'unionin makrotaloudellinen rahoitusapu', pidetään tämänhetkisissä poikkeuksellisissa olosuhteissa tarkoituksenmukaisena vastauksena Tunisian pyyntöön saada tukea talouden vakauttamiseen yhdessä IMF:n ohjelman kanssa. Unionin makrotaloudellisella rahoitusavulla tuettaisiin Tunisian talouden vakauttamista ja rakenneuudistusohjelmaa täydentämällä IMF:n rahoitusjärjestelyllä käyttöön asetettuja resursseja.
- (11) Unionin makrotaloudellisella rahoitusavulla olisi tuettava kestävän ulkoisen rahoitusaseman palauttamista Tunisiaan ja siten tuettava sen taloudellista ja sosiaalista kehitystä.
- (12) Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun määrän määrittäminen perustuu Tunisian jäljelle jäävien ulkoisten rahoitustarpeiden täydelliseen määrälliseen arviointiin, ja siinä otetaan huomioon maan kyky rahoittaa itseään omista varoistaan ja erityisesti sen käytössä olevat kansainväliset valuuttavarannot. Unionin makrotaloudellisella rahoitusavulla olisi täydennettävä IMF:n ja Maailmanpankin ohjelmia ja rahoitusta.

Määritettäessä avun määrää huomioon otetaan myös monenvälisiltä avunantajilta odotetut rahoitusosuudet ja tarve varmistaa oikeudenmukainen taakanjako unionin ja muiden avunantajien välillä sekä unionin muiden ulkoisten rahoitusvälineiden aiempi käyttäminen Tunisiassa ja unionin kaikkien toimenpiteiden tuottama lisäarvo.

- (13) Komission olisi varmistettava, että unionin makrotaloudellinen apu on oikeudellisesti ja sisällöltään sopusoinnussa ulkoisen toiminnan eri alojen ja muiden asiaankuuluvien unionin politiikkojen keskeisten periaatteiden, tavoitteiden ja toteutettujen toimenpiteiden kanssa.
- (14) Unionin makrotaloudellisella rahoitusavulla olisi tuettava unionin Tunisiaan soveltamaa ulkoista politiikkaa. Komission yksiköiden ja Euroopan ulkosuhdehallinnon olisi työskenneltävä tiiviisti yhdessä koko makrotaloudellisen rahoitusaputoimen keston ajan unionin ulkopoliitiikan yhteensovittamiseksi ja sen johdonmukaisuuden varmistamiseksi.
- (15) Unionin makrotaloudellisella rahoitusavulla olisi tuettava Tunisian sitoutumista arvoihin, jotka ovat yhteisiä unionin kanssa, mukaan lukien demokratia, oikeusvaltion periaate, hyvä hallintotapa, ihmisoikeuksien kunnioittaminen, kestävä kehitys ja köyhyysvähentäminen, sekä sen sitoutumista avoimen, sääntöihin perustuvan ja oikeudenmukaisen kaupan periaatteisiin.
- (16) Makrotaloudellisen rahoitusavun ennakoedellytyksenä olisi oltava, että Tunisiassa noudatetaan tehokkaita demokraattisia mekanismeja, kuten parlamentaarista monipuoluejärjestelmää ja oikeusvaltion periaatetta, ja taataan ihmisoikeuksien kunnioittaminen. Lisäksi unionin makrotaloudellisen rahoitusavun erityistavoitteina olisi oltava julkisten varainhoitojärjestelmien tehokkuuden, läpinäkyvyyden ja vastuullisuuden lisääminen Tunisiassa ja sellaisten rakenneuudistusten edistäminen, joilla pyritään tukemaan kestävää ja osallistavaa kasvua, työpaikkojen luomista ja julkisen talouden vakauttamista. Komission olisi säännöllisesti seurattava sekä ennakoedellytysten täyttymistä että näiden tavoitteiden saavuttamista.
- (17) Sen varmistamiseksi, että unionin makrotaloudelliseen rahoitusapuun liittyvät unionin taloudelliset edut suojataan tehokkaasti, Tunisian olisi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä, jotka liittyvät petosten, korruption ja muiden mahdollisten rahoitusapuun liittyvien väärinkäytösten estämiseen ja torjumiseen. Lisäksi olisi määrättävä, että komissio huolehtii tarkastuksista ja Euroopan tilintarkastustuomioistuinin tilintarkastuksista.
- (18) Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun maksaminen ei rajoita Euroopan parlamentin ja neuvoston valtuuksia.
- (19) Makrotaloudellisen rahoitusavun edellyttämien määrärahojen määrien olisi oltava yhdenmukaisia monivuotisessa rahoituskehyksessä vahvistettujen talousarviomäärärahojen kanssa.
- (20) Komission olisi hallinnoitava unionin makrotaloudellista rahoitusapua. Sen varmistamiseksi, että Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat seurata tämän päätöksen täytäntöönpanoa, komission olisi annettava niille säännöllisesti tietoja rahoitusavun täytäntöönpanosta ja toimitettava niille asiaan liittyvät asiakirjat.

- (21) Jotta voidaan varmistaa tämän päätöksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁵ mukaisesti.
- (22) Unionin makrotaloudelliseen rahoitusapuun olisi sovellettava talouspoliittisia ehtoja, jotka vahvistetaan yhteisymmärryspöytäkirjassa. Yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi sekä tehokkuussyistä komissio olisi valtuutettava neuvottelemaan tällaisista ehdoista Tunisian viranomaisten kanssa jäsenvaltioiden edustajista muodostuvan komitean valvonnassa asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti. Mainitun asetuksen mukaisesti neuvoa-antavaa menettelyä olisi sovellettava pääsääntöisesti kaikkiin tapauksiin mainitussa asetuksessa säädettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta. Kun otetaan huomioon yli 90 miljoonan euron suuruisen avun mahdollinen huomattava vaikutus, on asianmukaista käyttää tarkastelumenettelyä kyseisen raja-arvon ylittävien toimien osalta. Kun otetaan huomioon unionin Tunisialle myöntämän makrotaloudellisen rahoitusavun määrä, yhteisymmärryspöytäkirjan hyväksymiseen ja avun vähentämiseen, keskeyttämiseen tai peruuttamiseen olisi sovellettava tarkastelumenettelyä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Unioni myöntää Tunisialle makrotaloudellisenä rahoitusapuna, jäljempänä 'unionin makrotaloudellinen rahoitusapu', enintään 250 miljoonaa euroa tukeakseen maan talouden vakauttamista ja uudistuksia. Rahoitusavulla katetaan IMF:n ohjelmassa määritettyjä Tunisian maksutasetarpeita.
2. Unionin makrotaloudellinen rahoitusapu myönnetään Tunisialle kokonaisuudessaan lainoina. Komissiolle annetaan valtuudet lainata tarvittavat varat rahoitusmarkkinoilta tai rahoituslaitoksilta ja lainata ne edelleen Tunisialle. Laina-aika saa olla enintään 15 vuotta.
3. Komissio hallinnoi unionin makrotaloudellisen rahoitusavun maksamista tavalla, joka on linjassa IMF:n ja Tunisian välisten sopimusten sekä ENP:n mukaisesti sovittujen, EU:n ja Tunisian assosiaatiosopimuksessa ja EU:n ja Tunisian välisessä vuosia 2013–2017 koskevassa toimintasuunnitelmassa vahvistettujen talousuudistusten keskeisten periaatteiden ja tavoitteiden kanssa. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle säännöllisesti tietoja unionin makrotaloudellisen rahoitusavun kehityksestä, sen maksaminen mukaan luettuna, ja toimittaa näille toimielimille asiaan liittyvät asiakirjat asianmukaisessa ajassa.
4. Unionin rahoitusapu on saatavilla kahden ja puolen vuoden ajan 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisymmärryspöytäkirjan voimaantulon jälkeisestä päivästä alkaen.
5. Jos Tunisian rahoitustarpeet vähenevät olennaisesti unionin makrotaloudellisen rahoitusavun maksukaudella alkuperäisiin ennusteisiin verrattuina, komission on 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti vähennettävä tällaisen avun määrää tai keskeytettävä tai peruutettava se.

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

2 artikla

Makrotaloudellisen rahoitusavun ennakkoedellytyksenä on, että Tunisiassa noudatetaan tehokkaita demokraattisia mekanismeja, kuten parlamentaarista monipuoluejärjestelmää ja oikeusvaltion periaatetta, ja taataan ihmisoikeuksien kunnioittaminen. Komissio valvoo tämän ennakkoedellytyksen täyttymistä unionin makrotaloudellisen rahoitusavun elinkaaren ajan. Tätä artiklaa sovelletaan neuvoston päätöksen 2010/427/EU⁶ mukaisesti.

3 artikla

1. Komissio sopii 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen Tunisian viranomaisten kanssa unionin makrotaloudelliseen rahoitusapuun sovellettavista selkeästi määritellyistä talouspolitiikkaa ja rahoitusta koskevista ehdoista, joissa keskitytään rakenneuudistuksiin ja vakaaseen julkiseen talouteen; nämä ehdot vahvistetaan yhteisymmärryspöytäkirjassa, jäljempänä 'yhteisymmärryspöytäkirja', johon sisältyy mainittujen ehtojen täyttämisen aikataulu. Yhteisymmärryspöytäkirjassa esitettyjen talouspolitiikkaa ja rahoitusta koskevien ehtojen on oltava yhdenmukaisia 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen sopimusten tai yhteisymmärryspöytäkirjojen kanssa, mukaan lukien Tunisian IMF:n tuella toteuttamat makrotalouden sopeutusohjelmat ja rakenneuudistusohjelmat.
2. Näillä ehdoilla pyritään erityisesti parantamaan Tunisian julkisten varainhoitojärjestelmien tehokkuutta, läpinäkyvyyttä ja vastuullisuutta muun muassa unionin makrotaloudellisen rahoitusavun käytön osalta. Toimenpiteitä suunniteltaessa on otettava asianmukaisesti huomioon myös edistyminen markkinoiden vastavuoroisessa avaamisessa, sääntöihin perustuvan ja oikeudenmukaisen kaupan kehittyminen ja muut unionin ulkopolitiikan painopisteet. Komissio seuraa säännöllisesti, miten näiden tavoitteiden saavuttamisessa edistytään.
3. Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun yksityiskohtaiset rahoitusehdot vahvistetaan komission ja Tunisian viranomaisten välisessä lainasopimuksessa.
4. Komissio tarkistaa säännöllisin väliajoin, että 4 artiklan 3 kohdan ehdot täyttyvät edelleen, mukaan lukien se, että Tunisian talouspolitiikka on unionin makrotaloudellisen rahoitusavun tavoitteiden mukaista. Tätä varten komissio sovitaa toimintansa tiiviisti yhteen IMF:n ja Maailmanpankin ja tarvittaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa.

4 artikla

1. Komissio asettaa unionin makrotaloudellisen rahoitusavun saataville kolmessa lainaerässä edellyttäen, että 3 kohdan edellytykset täyttyvät. Kunkin erän suuruus vahvistetaan yhteisymmärryspöytäkirjassa.
2. Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun määrien perusteella rahoitetaan tarvittaessa takuurahastoa neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 480/2009⁷ mukaisesti.
3. Komissio tekee päätöksen erien maksamisesta sen perusteella, täyttyvätkö kaikki seuraavat edellytykset:
 - a) 2 artiklassa säädetty ennakkoedellytys;

⁶ Neuvoston päätös 2010/427/EU, annettu 26 päivänä heinäkuuta 2010, Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta (EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30).

⁷ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 480/2009, annettu 25 päivänä toukokuuta 2009, takuurahaston perustamisesta ulkosuhteisiin liittyville hankkeille (EUVL L 145, 10.6.2009, s. 10).

- b) jatkuvasti tyydyttävä edistyminen sellaisen toimenpideohjelman täytäntöönpanossa, joka sisältää määrätietoisia sopeuttamis- ja rakenneuudistustoimia, joita muu kuin ennaltavaraautuva IMF:n luottojärjestely tukee; ja
- c) yhteisymmärryspöytäkirjassa sovittujen talouspolitiikkaa ja rahoitusta koskevien ehtojen noudattaminen määräajassa.

Toinen erä voidaan maksaa aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua ensimmäisen erän maksamisesta. Kolmas erä voidaan maksaa aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua toisen erän maksamisesta.

- 4. Jos 3 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, komission on tilapäisesti keskeytettävä tai peruutettava unionin makrotaloudellisen rahoitusavun maksaminen. Tällöin sen on ilmoitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle keskeyttämisen tai peruuttamisen syyt.
- 5. Unionin makrotaloudellinen rahoitusapu maksetaan Tunisian keskuspankille. Ellei yhteisymmärryspöytäkirjassa toisin sovita ja edellyttäen, että siinä vahvistetaan jäljellä oleva julkisen talouden rahoitustarve, unionin varat voidaan siirtää Tunisian valtiovarainministeriölle, joka on lopullinen avunsaaja.

5 artikla

- 1. Unionin makrotaloudelliseen rahoitusapuun liittyvät lainanotto- ja lainanantotoimet toteutetaan euromääräisinä ja käyttäen samaa arvopäivää, eikä niistä saa aiheutua unionille tilannetta, jossa anto- ja ottolainauksen maturiteetit poikkeavat toisistaan, eikä sitä saa asettaa alttiiksi valuuttakurssi- tai korkoriskeille tai muille kaupallisille riskeille.
- 2. Olosuhteiden salliessa ja Tunisian pyynnöstä komissio voi toteuttaa tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että lainaehtoihin sisältyy aikaistettua takaisinmaksua koskeva lauseke ja että vastaava lauseke sisältyy myös lainanottotoimien ehtoihin.
- 3. Jos olosuhteet sallivat lainan korkokannan parantamisen ja jos Tunisia sitä pyytää, komissio voi päättää jälleenrahoittaa kaikki alkuperäiset lainansa tai osan niistä tai se voi järjestellä rahoitusehdot uudelleen. Jälleenrahoitus- tai uudelleenjärjestelytoimet on toteutettava 1 ja 4 kohdan mukaisesti, eivätkä ne saa pidentää kyseisen lainan erääntymisaikaa tai kasvattaa jälleenrahoituksen tai uudelleenjärjestelyn ajankohtana jäljellä olevan pääoman määrää.
- 4. Tunisian on maksettava kaikki kulut, joita unionille aiheutuu tämän päätöksen mukaisista lainanotto- ja lainanantotoimista.
- 5. Komissio tiedottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimien etenemisestä.

6 artikla

- 1. Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun täytäntöönpanossa noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012⁸ ja komission delegoitua asetusta (EU) N:o 1268/2012⁹.

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

2. Unionin makrotaloudellinen rahoitusapu pannaan täytäntöön suoran hallinnoinnin avulla.
3. Tunisian viranomaisten kanssa tehtävät yhteisymmärryspöytäkirja ja lainasopimus sisältävät määräykset, joilla
 - a) varmistetaan, että Tunisia tarkistaa säännöllisesti, että unionin talousarviosta myönnettyä rahoitusta on käytetty oikein, toteuttaa tarkoituksenmukaiset toimenpiteet väärinkäytösten ja petosten estämiseksi ja tarpeen mukaan ryhtyy oikeudellisiin toimenpiteisiin periäkseen takaisin mahdolliset tämän päätöksen nojalla myönnettyt varat, jotka on käytetty väärin;
 - b) varmistetaan unionin taloudellisten etujen suojaaminen ja määrätään erityisesti erityistoimenpiteistä unionin makrotaloudelliseen rahoitusapuun kohdistuvien petosten, korruption ja muiden väärinkäytösten estämiseksi ja torjumiseksi neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 988/95¹⁰, neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96¹¹ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013¹² mukaisesti;
 - c) annetaan komissiolle, Euroopan petostentorjuntavirasto mukaan lukien, tai sen edustajille nimenomainen lupa suorittaa tarkastuksia, paikan päällä suoritettavat tarkastukset ja todentamiset mukaan lukien;
 - d) annetaan komissiolle ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle nimenomainen lupa tehdä tarkastuksia unionin makrotaloudellisen rahoitusavun saatavuusaikana ja sen jälkeen, mukaan lukien asiakirjatarkastukset ja paikan päällä tehtävät tarkastukset, kuten toiminnan arvioinnit;
 - e) varmistetaan, että unionilla on oikeus siihen, että laina maksetaan sille takaisin aikaistetusti, jos on osoitettu, että Tunisia on unionin makrotaloudellisen rahoitusavun hallinnoinnissa sekaantunut petokseen tai korruptioon tai mihin tahansa muuhun unionin taloudellisia etuja vahingoittavaan laittomaan toimintaan.
4. Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun täytäntöönpanon aikana komission on toiminnan arviointien avulla seurattava, että rahoitusavun kannalta merkitykselliset Tunisian rahoitusjärjestelyt, hallintomenettelyt sekä sisäiset ja ulkoiset valvontamekanismit ovat moitteettomia.

7 artikla

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

⁹ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1).

¹⁰ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95, annettu 18 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1).

¹¹ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

8 artikla

1. Komissio antaa vuosittain viimeistään 30 päivänä kesäkuuta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän päätöksen täytäntöönpanosta edeltävänä vuonna, täytäntöönpanoa koskeva arviointi mukaan lukien. Kertomuksessa on
 - a) tarkasteltava unionin makrotaloudellisen rahoitusavun täytäntöönpanossa tapahtunutta edistystä;
 - b) arvioitava Tunisian taloudellista tilannetta ja näkymiä sekä edistymistä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisessa;
 - c) osoitettava yhteys yhteisymmärryspöytäkirjassa vahvistettujen talouspoliittisten ehtojen, Tunisiassa meneillään olevan talous- ja finanssipoliittisen kehityksen sekä unionin makrotaloudellisen rahoitusavun erien maksamista koskevien komission päätösten välillä.
2. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään kahden vuoden kuluttua 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun saatavuusajan päättymisestä jälkiarviointikertomuksen, jossa arvioidaan päätökseen saadun unionin makrotaloudellisen rahoitusavun tuloksia ja tehokkuutta ja sitä, missä määrin se on myötävaikuttanut avun tavoitteiden saavuttamiseen.

9 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

- 1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi
- 1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)
- 1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne
- 1.4. Tavoitteet
- 1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut
- 1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto
- 1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

- 2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt
- 2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä
- 2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

- 3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat
- 3.2. Arviodut vaikutukset menoihin
- 3.3. Arviodut vaikutukset tuloihin

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Makrotaloudellinen apu Tunisialle

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)¹³

Toimintalohko: Osasto 01 – Talous- ja rahoitusasiat

Toimi: 03 – Kansainväliset talous- ja rahoitusasiat

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

X Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen**.

1.4. Tavoitteet

1.4.1. *Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee*

”Hyvinvoinnin edistäminen EU:n rajojen ulkopuolella”

Talouden ja rahoituksen pääosaston keskeinen toiminta-alue:

1. Euroopan naapuruuspolitiikan täytäntöönpanon edistäminen syventämällä taloudellista analyysia sekä lujittamalla poliittista vuoropuhelua ja toimintasuunnitelmien taloudellisia osa-alueita koskevaa neuvontaa.

2. Kumppaneina toimiville kolmansille maille suunnatun makrotaloudellisen rahoitusavun kehittäminen, seuranta ja toteutus yhteistyössä asianomaisten kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa.

1.4.2. *Eryistavoite (erityistavoitteet) sekä toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä*

Eryistavoite nro 1: ”Makrotaloudellisen rahoitusavun antaminen kolmansille maille maksutaseongelmien ratkaisemiseksi ja ulkoisen velan palauttamiseksi kestäväälle tasolle”

Toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä: Talous- ja rahoitusalan kansainväliset suhteet, globaali hallinta.

1.4.3. *Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset*

Ehdotettu rahoitusapu Tunisian tasavallalle, jäljempänä ’Tunisia’, muodostuu EU:n myöntämästä 250 miljoonan euron lainasta, jolla pyritään parantamaan maksutaseen kestävyyttä. Rahoitusavulla, joka maksetaan kolmena eränä, autetaan maata selviämään kotimaisista ja alueellisista levottomuuksista johtuvista taloudellisista ja sosiaalisista ongelmista. Rahoitusavulla tuetaan myös rakenneuudistuksia, joilla pyritään vauhdittamaan kestävää talouskasvua ja parantamaan julkisen talouden hoitoa.

1.4.4. *Tulos- ja vaikutusindikaattorit*

Viranomaisten edellytetään ilmoittavan komission yksiköille tiedot määrätyistä indikaattoreista säännöllisesti ja esittävän kattavan raportin sovittujen

¹³ ABM: toimintoperusteinen johtaminen; ABB: toimintoperusteinen budjetointi.

toimintapoliittisten ehtojen noudattamisesta ennen toisen ja kolmannen rahoitusapuerän maksamista.

Komission yksiköt jatkavat julkisen talouden hoidon seurantaan sen jälkeen kun rahoitusketjujen ja hallintomenettelyjen toiminta on arvioitu. Arviointi on tarkoitus toteuttaa Tunisiassa osana tämän rahoitusaputoimen valmistelua. Myös Euroopan unionin edustusto Tunisiassa raportoi säännöllisesti asioista, jotka liittyvät rahoitusavun seurantaan. Komission yksiköt ovat tiiviissä yhteydessä IMF:ään ja Maailmanpankkiin hyötyäkseen kokemuksista, joita nämä saavat Tunisiassa parhaillaan toteuttamistaan toimista.

Ehdotetussa päätöksessä säädetään vuosittain neuvostolle ja Euroopan parlamentille annettavasta kertomuksesta, joka sisältää arvion tämän toimenpiteen täytäntöönpanosta. Kahden vuoden kuluessa toteutuksen päättämisestä laaditaan riippumaton jälkiarviointi.

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. *Lyhyellä tai pitkällä aikavälillä täytettävät vaatimukset*

Rahoitusavun maksamisen ehtona on, että Tunisia edistyy tyydyttävästi IMF:n kanssa sopimansa valmiusluottojärjestelyn toteutuksessa. Lisäksi komissio sopii Tunisian viranomaisten kanssa yhteisymmärryspöytäkirjassa luetelluista erityisehdoista, jotka on täytettävä ennen kuin komissio maksaa toisen ja kolmannen rahoitusapuerän.

1.5.2. *EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo*

Ehdotetulla makrotaloudellisella rahoitusavulla autetaan Tunisiaa selviytymään kotimaisten ja alueellisten levottomuuksien aiheuttamista taloudellisista sokeista ja edistetään siten maan makrotaloudellista vakautta, talousuudistuksia ja poliittista kehitystä. Rahoitusapu parantaa kansainvälisen avunantajayhteisön kriisin jälkeen sopiman rahoitustukipaketin kokonaistehokkuutta täydentämällä kansainvälisten rahoituslaitosten, EU:n ja muiden avunantajien myöntämiä resursseja.

Ehdotettu ohjelma myös lujittaa maan hallituksen sitoutuneisuutta uudistusten toteutukseen ja suhteiden tiivistämiseen EU:n kanssa. Tämä tulos saavutetaan muun muassa asettamalla rahoitusavun maksamiselle asianmukaiset ehdot. Laajemmin tarkastellen ohjelma osoittaisi alueen muille maille, että EU on valmis tukemaan maita, jotka ovat ryhtyneet selkeästi edistämään poliittisia uudistuksia taloudellisesti vaikeissa olosuhteissa.

1.5.3. *Vastaavista toimista saadut kokemukset*

Makrotaloudellisista rahoitusapuoperaatioista on laadittu vuodesta 2004 yhteensä 15 jälkiarviointia. Arviointien mukaan makrotaloudellisen rahoitusavun toimet edistävät osaltaan – vaikkakin toisinaan vaatimattomasti ja epäsuorasti – ulkoisen kestävyysparantumista, makrotalouden vakautta ja rakenneuudistusten toteuttamista avunsaajamaassa. Useimmissa tapauksissa makrotaloudellinen apu vaikutti myönteisesti avunsaajamaan maksutaseeseen ja auttoi hellittämään budjettirajoitteita. Rahoitusavun ansiosta talouskasvu oli myös hieman nopeampaa.

1.5.4. *Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut*

EU kuuluu Tunisian suurimpiin avunantajiin. Unioni on myöntänyt kaudeksi 2011–2013 osana säännönmukaista yhteistyöohjelmaansa 290 miljoonan euron avustukset,

joilla tuetaan Tunisian poliittista ja taloudellista uudistusohjelmaa. Lisäksi Tunisialle on kohdennettu 140 miljoonaa euroa vuosina 2011–2013 SPRING-ohjelman yhteydessä.

Tärkein lisäarvo, joka makrotaloudellisesta rahoitusavusta saadaan verrattuna muihin EU:n välineisiin, on se, että sillä edistetään makrotalouden vakaan kehityksen luomista – muun muassa parantamalla maksutaseen kestävyyttä ja talousarviotilannetta – ja asianmukaisen kehityksen tarjoamista rakenneuudistuksille. Makrotaloudellisella rahoitusavulla ei myönnetä säännöllistä rahoitustukea eikä sen tarkoituksena ole tukea avunsaajamaiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä. Makrotaloudellisen rahoitusavun maksaminen lopetetaan heti, kun maan ulkoinen rahoitusasema on saatu palautettua kestäväälle pohjalle. Rahoitusapu on sen jälkeen tarkoitus korvata EU:n säännönmukaisessa yhteistyössä käytettävillä avustusrakenteilla.

Makrotaloudellisen rahoitusavun on määrä myös täydentää kansainvälisten rahoituslaitosten toteuttamia toimia, erityisesti IMF:n valmiusluottojärjestelyllä tuettavia sopeuttamis- ja uudistusohjelmia sekä Maailmanpankin kehitysapulainaa.

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

X Ehdotuksen/aloitteen mukaisen toiminnan **kesto on rajattu**.

X Ehdotus/aloite on voimassa kaksi ja puoli vuotta yhteisymmärryspöytäkirjan voimaantulosta, kuten päätösehdotuksen 1 artiklan 4 kohdassa todetaan.

X Rahoitusvaikutukset alkavat vuonna 2014 ja päättyvät vuonna 2017.

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)¹⁴

X Komissio **hallinnoi suoraan keskitetysti**.

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Rahoitusapu on luonteeltaan makrotaloudellista ja yhdenmukaista IMF:n tukeman talousohjelman kanssa. Komission yksiköt seuraavat toimintaa valmiusluottojärjestelyn edistymisen ja Tunisian viranomaisten kanssa yhteisymmärryspöytäkirjassa sovittavien uudistustoimenpiteiden toteuttamisen edistymisen perusteella (ks. myös 1.4.4 kohta).

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. Todetut riskit

Tähän ehdotettuun makrotaloudelliseen rahoitusaputoimeen liittyy ilman vakuuksia annettaviin lainoihin liittyviä riskejä ja toimintapolitiikkaan liittyviä riskejä.

On olemassa riski, että makrotaloudellista rahoitusapua, jota ei ole osoitettu tiettyihin menoihin, voitaisiin käyttää petostarkoituksiin. Kyseinen riski liittyy yleisesti ottaen sellaisiin seikkoihin kuin keskuspankin ja valtiovarainministeriön hallintojärjestelmien laatu sekä riittävät sisäisen ja ulkoisen tilintarkastuksen valmiudet.

¹⁴

Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

Toinen keskeinen rahoitusaputoimeen liittyvä riski johtuu alueellisesta taloudellisesta ja poliittisesta epävarmuudesta erityisesti Libyassa. Tämä epävarmuus vaikuttaa suoraan Tunisian talouteen. Maan sisällä suurin riski on poliittisen ja taloudellisen uudistusprosessin ongelmiin liittyvä epävakaus. Yhteiskunnallinen tyytymättömyys voi vaikeuttaa kansainvälisen yhteisön tukemien vakauttamis- ja uudistustoimien, mukaan lukien ehdotettu makrotaloudellinen rahoitusaputoimi, täysimittaista toteuttamista.

Ongelmia voivat aiheuttaa myös Euroopan ja muun maailman talouden tilan mahdollinen heikentyminen sekä energian ja elintarvikkeiden maailmanmarkkinahintojen nousu.

2.2.2. Valvontamenetelmä(t)

Makrotaloudellisen rahoitusavun käyttöön sovelletaan todentamis-, valvonta- ja tarkastusmenettelyjä, jotka ovat komission, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vastuulla.

2.2.3. Valvonnan kustannukset ja hyödyt ja todennäköinen vaatimustenvastaisuusaste

Komissiolle aiheutuvat todentamis- ja valvontamenetelmiin liittyvät peruskustannukset sekä ennen rahoitusaputointa tehdyn rahoitusketjujen ja hallintomenettelyjen operatiivisen arvioinnin kustannukset esitetään taulukossa 3.2.1. Lisäksi kustannuksia aiheutuu Euroopan tilintarkastustuomioistuimen tarkastuksista ja OLAFin mahdollisista toimista. Operatiivinen arviointi paitsi auttaa arvioimaan varojen väärinkäytön riskejä myös tuottaa hyödyllistä tietoa julkisen talouden hoidon alalla tarvittavista uudistuksista, jotka otetaan huomioon rahoitusaputoimeen liittyvissä toimintapoliittisissa ehdoissa. Makrotaloudellisen rahoitusapuvälineen käyttöönotosta alkaen saatujen kokemusten perusteella vaatimustenvastaisuuden riskin (lainojen takaisinmaksun laiminlyöminen tai varojen väärinkäyttö) arvioidaan olevan vähäinen.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Varojen petollisen käytön riskin pienentämiseksi toteutetaan useita toimia:

Tunisielle myönnettävän makrotaloudellisen rahoitusavun ehdotetussa oikeusperustassa säädetään myös petostentorjuntatoimista. Nämä toimenpiteet määritetään tarkemmin lainasopimuksessa ja yhteisymmärryspöytäkirjassa. Niihin sisällytetään määräykset tarkastuksista, petostentorjunnasta, tilintarkastuksista sekä varojen takaisinperinnästä petosten ja korruption yhteydessä. Rahoitusapuun aiotaan liittää toimintalinjoja koskevia ehtoja, jotka liittyvät etenkin julkisen talouden hoitoon ja joilla on tarkoitus lisätä tehokkuutta, läpinäkyvyyttä ja vastuullisuutta.

Ennen kuin yhteisymmärryspöytäkirjasta päästään sopimukseen, komission yksiköt ja asianmukaisesti valtuutetut ulkoiset asiantuntijat tekevät Tunisiassa operatiivisen arvioinnin Tunisian valtiovarainministeriön ja keskuspankin rahoitusketjuista ja hallintomenettelyistä. Tarkoituksena on varmistaa, että Euroopan unionin yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen vaatimukset täytetään. Tämän arvioinnin yhteydessä selvitetään, onko Tunisiassa riittävän hyvä kehys makrotaloudellisen rahoitusavun moitteettomalle hallinnoinnille. Arvioinnin kohteita ovat esimerkiksi hallinnointijärjestelmä ja -organisaatio, varojen hoito ja valvonta, tietotekniikkajärjestelmien turvallisuus, sisäisen ja ulkoisen tilintarkastuksen kapasiteetti sekä keskuspankin riippumattomuus. Arvioinnin perusteella ja yhteisymmärryksessä kansallisten viranomaisten kanssa voidaan ottaa käyttöön

mekanismeja, joita sovelletaan edunsaajien toteuttamassa varojen hallinnassa. Rahoitusapu maksetaan erilliselle tilille Tunisian keskuspankkiin.

Rahoitusavun käyttöön sovelletaan tarkastus-, valvonta- ja tilintarkastusmenettelyjä, jotka ovat komission (myös Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF)) ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vastuulla.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

01 03 02: Makrotaloudellinen rahoitusapu

01 03 06 – Takuurahaston rahoittaminen¹⁵

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä

Moni- vuotisen rahoitus- kehityksen otsake	Budjettikohta	Määräraha- laji	Rahoitusosuudet			
	Numero [Nimi.....]	JM/EI-JM (¹⁶)	EFTA- mailta ¹⁷	Ehdokas- mailta ¹⁸	Kolmansilta mailta	Varainhoito- asetuksen 18 artiklan 1 kohdan aa alakohdas- sa tarkoitetut rahoitus- osuudet
4	01 03 02 Makrotaloudelli- nen rahoitusapu	JM	EI	EI	EI	EI
4	01 03 06 Takuurahaston rahoittaminen	JM	EI	EI	EI	EI

01 03 06 – Euroopan unionin takaus unionin lainoille, jotka on otettu makrotaloudellisen avun antamiseksi kolmansille maille: Ulkosuhteisiin liittyvien hankkeiden takuurahastoa on rahoitettava rahastoasetuksen (sellaisena kuin se on muutettuna) mukaisesti. Kyseisen asetuksen mukaan lainojen määrä perustuu vuoden lopussa maksamatta olevaan määrään. Rahoitettava määrä lasketaan vuoden ”n” alussa tavoitesumman ja rahaston vuoden ”n – 1” lopun nettovarojen erotuksena. Rahoitettava määrä otetaan vuonna ”n” vuoden ”n + 1” alustavaan talousarvioon ja maksetaan tosiasiallisesti yhtenä suorituksena vuoden ”n + 1” alussa budjettikohdasta ”takuurahaston rahoittaminen” (01 03 06). Tämän seurauksena 9 prosenttia (enintään 22,5 miljoonaa euroa) tosiasiallisesti maksetusta määrästä otetaan huomioon tavoitesummassa vuoden ”n – 1” lopussa laskettaessa takuurahastoon maksettavaa maksua.

¹⁵ Budjettikohdasta 01 04 01 14 tulee vuoden 2014 talousarviossa budjettikohta 01 03 06.

¹⁶ JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

¹⁷ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

¹⁸ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

Lainan talousarviotakausta vastaava erä ("p.m.") otetaan käyttöön ainoastaan, jos takaukseen todella vedotaan. On epätodennäköistä, että talousarviotakuun maksua vaadittaisiin.

☐☐Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat: ei ole.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake:

4

[Nimi: EU kansainvälisenä toimijana]

PO: <ECFIN>			Vuosi 2013 ¹⁹	Vuosi 2014	Vuosi 2015	Vuosi 2016	Vuosi 2017	YH- TEEN- SÄ
•Toimintamäärärahat								
Budjettikohta 01 03 06 – Takuurahaston rahoittaminen	Sitoumukset	(1a)				15,3	7,2	22,5
	Maksut	(2a)				15,3	7,2	22,5
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ²⁰ (operatiivinen arviointi ja jälkiarviointi)								
Budjettikohta 01 03 02	Sitoumukset	(3)	0,05			0,15		0,20
	Maksut	(3a)		0,05		0,05	0,10	0,20
PO ECFINin määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1+1a +3	0,05			15,45	7,2	22,7
	Maksut	=2+2a +3		0,05		15,35	7,3	22,7

¹⁹ Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

²⁰ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

•Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	0,05			15,45	7,2	22,7
	Maksut	(5)		0,05		15,35	7,3	22,7

•Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat (6)
hallintomäärärahat YHTEENSÄ

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 4 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=4+ 6	0,05			15,45	7,2	22,7
	Maksut	=5+ 6		0,05		15,35	7,3	22,7

Jos ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia useampaan otsakkeeseen:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake:	5		Hallintomenot				
--	----------	--	---------------	--	--	--	--

Vuosi
2013

Vuosi
2014

Vuosi
2015

Vuosi
2016

Vuosi
2017

**YH-
TEEN-
SÄ**

PO: <....>							
•Henkilöresurssit		0,030	0,028	0,021	0,010	0,016	0,105
•Muut hallintomenot		0,015	0,015	0,010			0,040
PO ECFIN YHTEENSÄ	Määrärahat	0,045	0,043	0,031	0,010	0,016	0,145
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	0,045	0,043	0,031	0,010	0,016	0,145

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2013²¹	Vuosi 2014	Vuosi 2015	Vuosi 2016	Vuosi 2017	YH- TEENS Ä
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEISIIN 1–5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	0,095	0,043	0,031	15,46	7,216	22,845
	Maksut	0,045	0,093	0,031	15,36	7,316	22,845

²¹ Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset

ERITYISTAVOITE 1²²

		Vuosi 2013		Vuosi 2014		Vuosi 2015		Vuosi 2016		Vuosi 2017			
	Tyyppi	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä yhteensä	Kustannukset yhteensä
- Tuotos 1:	Operatiivinen arviointi	1	0,05									1	0,05
- Tuotos 2:	Jälkiarviointi							1	0,15			1	0,15
- Tuotos 3:	Takuurahaston rahoittaminen							1	15,3	1	7,2	2	22,5
VäliSUMMA erityistavoite 1		1	0,05					2	15,45	1	7,2	4	22,7
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ		1	0,05					2	15,45	1	7,2	4	22,7

²² Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2 ”Erityistavoitteet”.

3.2.3. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

3.2.3.1. Yhteenveto

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2013 ²³	Vuosi 2014	Vuosi 2015	Vuosi 2016	Vuosi 2017	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 5									
Henkilöresurssit	0,030	0,028	0,021	0,010	0,016				0,105
Muut hallintomenot	0,015	0,015	0,010						0,040
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 5, välisumma	0,045	0,043	0,031	0,010	0,016				0,145
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEeseen 5 sisältymättömät²⁴									
Henkilöresurssit									
Muut hallintomenot									
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEeseen 5 sisältymättömät, välisumma									
YHTEENSÄ	0,045	0,043	0,031	0,010	0,016				0,145

Hallintomäärärahojen tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai siirroilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

²³ Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

²⁴ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.3.2. Henkilöresurssien arvioitu tarve

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

	Vuosi 2013	Vuosi 2014	Vuosi 2015	Vuosi 2016	Vuosi 2017	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
• Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)								
01 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	0,227	0,212	0,159	0,076	0,121			
XX 01 01 02 (edustustot EU:n ulkopuolella)								
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)								
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)								
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)²⁵								
XX 01 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö ja kansalliset asiantuntijat)								
XX 01 02 02 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö, nuoremmat asiantuntijat ja kansalliset asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)								
XX 01 04 yy ²⁶	- päätoimipaikassa							
	- EU:n ulkop. edustustoissa							
XX 01 05 02 (epäsuora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)								
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö ja kansalliset asiantuntijat)								
Muu budjettikohta (mikä?)								
YHTEENSÄ	0,227	0,212	0,159	0,076	0,121			

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	Yksikönpäällikkö: Toimen valvonta ja hallinnointi, lainasopimusta koskevien tarkastelukertomusten hyväksyminen, virkamatkojen johtaminen ja ehtojen noudattamisessa saavutetun edistymisen arviointi.
---	---

²⁵ Sopimussuhteiset toimihenkilöt, paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

²⁶ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

	Vastaava virkamies: yhteisymmärryspöytäkirjan laatiminen, yhteydet viranomaisiin ja kansainvälisiin rahoituslaitoksiin, yhteydet operatiivisesta arvioinnista ja jälkiarvioinnista vastaaviin ulkopuolisiin asiantuntijoihin, tarkastusmatkoille osallistuminen, komission yksiköiden raporttien laatiminen ja rahoitusavun hallinnointiin liittyvät komission menettelyt.
Ulkopuolinen henkilöstö	Ei ole

- 3.2.4. *Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa*
– X Ehdotus/aloite on nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen mukainen.
- 3.2.5. *Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet*
– X Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja.
- 3.3. Arviodut vaikutukset tuloihin**
X Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.